

РЕШЕНИЕ

№ 6928

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2745** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 8 ПЗР АПК.

Образувано е по жалба на Т. Т. Д., подадена чрез адв.Д. – САК, срещу мълчалив отказ на областния управител на Област С. по преписка с вх.№ ОА23-2019/07.02.2024г. Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен по съображения, че с подаване на молбата са приложени всички доказателства, които дават ясна индивидуализация на имота, за да може да се извърши проверка за това дали е налице акт за държана собственост. Посочва се, че исканата административна услуга е по повод снабдяване с нотариален акт за собственост по давностно владение въз основа на обстоятелствена проверка, в което производство административният орган действа в условията на обвързана компетентност и единственото, което следва да извърши е да удостовери дали за имота е налице акт за държавна собственост или не. Извън правомощията на ответника, според жалбоподателя, е да преценява дали са налице или предпоставките по чл.587 и сл. ГПК. Претендира разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Д..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмена молба, постъпила по делото на 08.05.2024г. заявява, че оспорва подадената жалба. В условията на евентуалност заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в

производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество – основателна, по съображенията, изложени по-долу.

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че със Заявление с вх. № ОА23-2019/07.02.2024г. жалбоподателят е сезирал областния управител на Област С. с искане за извършване на конкретна административна услуга - издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост по отношение на поземлен имот с проектен идентификатор 07140.8092.1753, който се отделя от ПИ с идентификатор 07140.8092.1663, находящ се в [населено място], Столична община.

Видно от скица-проект № 15-1339740/22.12.2023г. поземлен имот с проектен идентификатор 07140.8092.1753 е включен в площта на ПИ с идентификатор 07140.8092.1663 и е незастроен.

По делото е приета като доказателство молба-декларация от жалбоподателя до нотариус Ц. Д., вписана под № 350 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Софийски районен съд, заведена в Район „Кремиковци“-СО с вх.№ РКР24-МД94-2/18.01.2024г., с която е поискал снабдяването с нотариален акт след признаване на право на собственост върху недвижимия имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК и чл.79 ЗС. На гърба на декларацията от служители на районната администрация от съответните административни звена е удостоверение, че имотът няма общински характер, не е актуван като общинска собственост, не е актуван като държавен до 01.06.1996г.; не е деклариран и за него не се плаща данък; не са намерени данни за отчуждаване за жилищно строителство.

Видно от протокол на л.26 по делото от 08.02.2024г., служител на областната администрация е уведомил по телефона адв.Д., чрез която е подадено заявлението до областния управител, че следва да представи страница 2-ра към скицата-проект.

Съгласно чл.21, ал.3 АПК индивидуален административен акт е волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Разпоредбата касае извършването на административните услуги, посочени в § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията - издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение; издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения; извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице; консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга; експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда

тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.

В посочената хипотеза административният орган следва да разгледа заявлението, ако то е редовно и да извърши административната услуга или да откаже да я извърши, ако не са налице предпоставките за това.

Попълването и заверяването на молба-декларация за обстоятелствена проверка е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК за снабдяване с нотариален акт и отказът за това, е волеизявление по издаването на документ от значение за упражняване на права или задължения по смисъла на чл.21, ал.3 АПК. Тези волеизявления представляват индивидуални административни актове и в това си качество подлежат на оспорване по реда на чл.145 и сл. от АПК, респективно - на съдебен контрол за законосъобразност. Аналогично е поставен въпросът по отношение издаването на удостоверение, че имотът, спрямо който ще се извърши обстоятелствената проверка, е или не е държавна собственост и съответно дали за него са съставяни актове за държавна собственост.

Разпоредбата на чл.57, ал.2 АПК предвижда, че административният акт по чл.21, ал.3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал.3 на чл.57 АПК, когато издаването на акт или извършването на действие по ал.2 включва експертиза или за нейното извършване е необходимо личното участие на заинтересованото лице, актът се издава до 14 дни. Според ал.5 на чл.57 АПК, когато е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства или да се даде възможност на други граждани и организации да се защитят, актът се издава до един месец от започване на производството, а според ал.7, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни.

В конкретния случай се оспорва мълчалив отказ за издаване на удостоверение към молба - декларация за извършване на обстоятелствена проверка по чл.587 ГПК като според настоящия състав, приложимата разпоредба, определяща срока за произнасяне по подаденото от оспорващия заявление, е тази по чл.57, ал.2 АПК - компетентният орган е длъжен да се произнесе до 7 дни от започване на производството, тъй като жалбоподателят е представил изискуемите документи. По делото са налични доказателства, че административният орган на 08.02.2024г. е изискал допълнително страница втора от скицата-проект, но липсват доказателства за датата, на която това е сторено от жалбоподателя като не се спори, че посочената нередовност е отстранена. Предвид кратките срокове за произнасяне на административния орган и обстоятелството, че адв.Д. е уведомена по телефона за установената нередовност на заявлението, съдът приема, че това е станало на същата дата – 08.02.2024г. Считано от тази дата започва да тече 7-дневният срок за произнасяне и изтича на 15.02.2024г. Страните не спорят, че до изтичането на този срок, както и до момента, областният управител не се е произнесъл по сезиращото го заявление, с което е формиран мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК, т.е. е налице подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт. Този отказ, съгласно разпоредбата на чл.149, ал.2 АПК, може да се оспори пред съда в едномесечен срок от изтичане на срока за произнасяне или най-късно до 16.03.2024г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 20.02.2024г., въз основа на което съдът обосновава извод за спазване на преклузивния срок.

Исканата административна услуга е по повод производство по чл.587 ГПК за издаване

на нотариален акт по обстоятелствена проверка във връзка с чл.79 ЗС, с цел установяване на изискуемите предпоставки, сред които и тази, че придобиването на имота по давност не е забранено съгласно чл.86 ЗС.

Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариусът. Именно необходимостта в това производство да се представи документ, че имотът, за който жалбоподателят иска да се снабди с констативен нотариален акт, не е общинска или държавна собственост, обуславя интереса му от извършваната услуга. Придобиването на имот, който не е публична държавна или общинска собственост по давностно владение е уреден от закона способ за придобиване на право на собственост. Извън компетентността на административния орган е да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиване по давност на имота, за който се иска удостоверяването, както и да се произнася по конкуренция на материални права, респ. да извършва проверка относно наличието на други титули за собственост и съответно да конституира и уведомява заинтересовани лица по реда на чл.26, ал.1 АПК. След като искането е направено от лице с установен правен интерес от извършването на поисканата услуга, административният орган дължи същата и то при условията на обвързвана компетентност. В производството по извършване на административната услуга релевантен е фактът дали имотът е актуван като държавна собственост по реда на Закона за държавната собственост /ЗДС/. Доколко действително е осъществен фактическият състав на чл.79 ЗС и дали са налице пречки по смисъла на чл.86 ЗС за придобиването на имота по давност, следва да прецени единствено нотариусът в производството по чл.587 и чл.588 ГПК, а не административният орган. Отказът за издаване на исканото удостоверение на практика води до невъзможност за провеждане на обстоятелствена проверка и за удостоверяване на правото на собственост на жалбоподателя по реда на чл.587 ГПК като компетентен да признае или да отрече правото на собственост на заявителя е единствено нотариусът, който извършва обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. Услугата се състои в удостоверяване на определени обстоятелства, в кръга на компетентността на органа, по установения ред и форма.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. На основание чл.173, ал.3 АПК, преписката следва да бъде върната на административния орган за извършване на съответните действия по издаване на удостоверение по заявление вх. № ОА23-2019/07.02.2024г., подадено от жалбоподателя.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноските по производството, доказани в общ размер на 1010 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 1000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Последното съдът намира, че не е прекомерно, с оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Т. Д. мълчалив отказ на областния управител на Област С. да извърши административна услуга по Заявление с вх. № ОА23-2019/07.02.2024г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на съставен акт за държавна собственост по отношение на поземлен имот с проектен идентификатор 07140.8092.1753, който се отделя от ПИ с идентификатор 07140.8092.1663, находящ се в [населено място], Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за извършване на поисканата административна услуга в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Областната администрация на Област С. да заплати на Т. Т. Д. сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: